

L'oli d'oliva autòcton del Pallars a terra als mercats

■ Tot i ser al límit climàtic per a l'olivera, s'hi han localitzat quinze varietats autòctones, la màxima biodiversitat estatal ■ Creix l'interès per l'oli pirinenc, amb 10.000 noves hectàrees i cinc marques

Tast d'olis de les varietats autòctones que es comercialitzen produïts al Pallars Jussà, juntament amb l'arbequina, en el marc del Cordevi ■ E. POMARES

Eva Pomares
TREMP

Oli d'oliva pallarès? Doncs sí. I no sols això, sinó que al Pallars Jussà s'han localitzat quinze varietats autòctones d'oliveres, dotze de les quals mai abans havien estat catalogades. És a dir, són úniques al món, i certifiquen el riquíssim patrimoni agrari de la muntanya pallaresa.

A les planes de les conques de Tremp, Dellà i de Dalt, es produeix oli de varietats com ara la peramola, cua de cirera, colomar, rosà, carrelluda, negral i

llargueta. L'IRTA (Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries), en col·laboració amb l'Ajuntament de Tremp i els productors, va fer un estudi durant la campanya 2015/16 en 29 parcel·les de set municipis. La investigadora de l'IRTA Antònia Ninot afirma: "La biodiversitat al Pallars és extraordinària, perquè l'arbequina no va substituir aquestes varietats massivament com a la resta del país. I hem trobat arbres centenaris, supervivents a la gran gelada del 1956 que va arrasar tot el Medi-

terrani." L'any vinent, la intenció és continuar l'estudi, perquè estan sortint altres pagesos que podrien tenir al camp varietats encara per catalogar. Actualment, també estudien les característiques del cultiu, amb vuit arbres plantats de cadascuna, en una mateixa finca.

La millor garantia de pervivència d'aquest tresor agrogenètic és que l'oli trobi un mercat rendible. En aquest sentit, l'interès creixent pels productes alimentaris de proximitat ofereix una oportunitat a aquestes varietats. A la co-

"Volem crear una marca conjunta"

Als anys cinquanta, l'èxode rural es va acarnissar amb el Pallars. Avui encara hi ha molts bancals abandonats, però l'oli local torna a engrescar els pagesos. "Estem començant. Entre tres o quatre productors hem plantat unes 10.000 oliveres, sols de varietats autòctones. D'aquí a quatre anys tindrem més oli, perquè, de demanda, n'hi ha", assegura Sullà. I caminar cap a una DO pròpia? "Ens hem fet la pregunta, però volem fer una marca oficial per als olis del

Pallars de varietat autòctona i de qualitat. En un futur, perquè ens cal més producció. Hi ha més pagesos disposats i ajudaria tenir una envasadora comunitària." La producció mitjana que s'embotella és minsa, uns 100.000 litres. Sota cinc marques, es troba en restaurants i botigues locals, tot i que ja el demanen fora. També es pot tastar al Cordevi, el festival al voltant dels aliments i els conreus pallaresos que organitza l'Ajuntament de Tremp.

marca, hi ha plantades 675 hectàrees d'oliveres en total, però els olis de varietats autòctones són la gran aposta de l'Associació de Productors d'Oli del Pallars Jussà. Nascuda el 2015 amb quinze productors, ara ja en té seixanta. Oriol Sullà n'és el president i un dels set elaboradors que embotellen l'oli pallarès, que principalment es ven a l'engròs. "Representa que aquí no es feia oli, un cultiu típicament mediterrani, però la veritat és que sempre se n'ha fet per a autoconsum i se n'ha venut també d'estraperlo...", diu Sullà.

La frase

"La biodiversitat al Pallars és extraordinària i hi hem trobat oliveres centenàries"

Antònia Ninot
INVESTIGADORA DE L'IRTA

Alguns d'aquests olis d'oliveres de terres fredes sobresurten per l'alta concentració de polifenols, determinants per a les propietats saludables de l'oli. També envelleixen més lentament que d'altres i són varietats sensorialment complexes: des de l'amargor picant de la cua de cirera fins a la intensitat d'olives verdes de la grossal i la verdal de Barcedana.

A més, les pallareses són varietats interessants per als pagesos, perquè amb pluja suficient tenen un alt rendiment. També són de maduració primerenca i s'evita així patir per les gelades. "Som al límit climàtic per a l'olivera, però en tenim la màxima diversitat de l'Estat i molta més que en molts llocs del món." Toca treure'n suc. D'oliva. ■

Laia Aguilar guanya el Josep Pla

La barcelonina s'emporta el guardó amb una novel·la d'una trobada d'amics al cap de Creus

Laia Aguilar rebent el premi Pla ■ J. RAMOS

Un home mata la seva parella i la seva filla a Esplugues

Primer crim masculista d'aquest 2020

T'HO POSEM FÀCIL!

Tens un habitatge per llogar o vendre?

TAXACIÓ GRATUITA

Escaneja el codi QR i explica'ns el teu cas!

www.habitatsanz.com

Contacte
633 66 63 43 / 627 54 52 92
gestiocoloma@habitatsanz.com

17751-1207460

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 7 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15232 - AVUI / Any XLII. Núm. 14102 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

L'europarlament reconeix l'escó per a Junqueras

JEC • El Parlament Europeu desautoritza la Junta Electoral, que pretén impedir al president d'ERC exercir d'eurodiputat

DRETA • El PP i Vox intentaran evitar que l'eurodiputat segueixi els passos de Puigdemont i Comín, ja admesos definitivament

NACIONAL

P13

Alegria i cava a l'administració de Mollet del Vallès on van vendre una petita part del primer premi ■ EFE

Esquitxada del sorteig de Reis

Mollet i Vilanova del Camí reben part del primer i Girona, el segon

Nacional

P8

Sánchez serà investit avui pel Congrés

El líder del PSOE, pendent que no hi hagi baixes en l'ajustadíssima votació

Nacional

P10

Aquest 2020 es faran els altres judicis per l'1-O

La cúpula dels Mossos i la mesa del Parlament, davant de la justícia estatal

Europa-Món

P22

Multitudinari comiat, ahir, al general mort ■ EFE

Dol massiu a l'Iran per la mort de Soleimani

Aquest Nadal

ESTALVIA AMB QUALITAT

> Fins a **650€** d'estalvi en els nostres audiòfons més avançats

PROVA GRATUÏTA
15 DIES

Aural
Centres Auditius Professionals

Centre Auditiu Aural
Plaça de Cuba, 2. Mataró
T. 937 573 282

CENTRE AUDITIU OFICIAL
WIDEX

Centre Auditiu Oliver
Creu Coberta, 97. Barcelona
T. 934 315 407

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall i Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Parlar amb el teu botxí

Si no hi ha cap sorpresa de darrera hora, avui Pedro Sánchez serà investit president del govern espanyol amb l'abstenció d'una part de l'independentisme. La imatge, d'entrada, fa mal. Tots sabem prou qui és, què ha fet i què ha dit el líder del PSOE per no veure'ns atrapatats per una indigestió permanent o per no tenir dubtes més que raonables sobre la seva paraula i el compliment d'un pacte que, des del minut 1, ha estat interpretat de forma divergent. El problema no és només la inconsistència de Pedro Sánchez o la semàntica de l'acord, sinó també la incapacitat de l'independentisme per definir una estratègia conjunta, un dèficit que arrosseguem des de l'endemà de l'1 d'octubre. La via escollida no només ha augmentat la fractura entre el bloc sobirania, sinó que, molt probablement, desgastarà els seus actors principals, acusats de feblesa, renúncies i incoherències. Només cal resseguir l'hemeroteca per comprovar que els pactes

Parlar amb el teu botxí és dolorós. Però aquí i en qualsevol altre racó del món no hi ha altra via per resoldre un conflicte que la del diàleg

han castigat, tot sovint, els seus promotors.

En tot cas, més enllà de la indigestió que poden provocar la investidura o els antecedents estèrils de qualsevol diàleg amb els governs espanyols de torn, és evident que cal dialogar. I és ben penós que el PSOE hagi arribat a aquesta conclusió per una necessitat d'aritmètica parlamentària. En tots els conflictes polítics (i no cal que citem noms), les dues parts, que en alguns casos han arribat a les mans, s'han assegut a negociar. Sense aquest condicionant no hi ha solució possible. Cal, doncs, obrir vies de diàleg, tant amb Europa com amb el govern espanyol; sobretot en un escenari tan crispat com l'actual. I serà responsabilitat de tothom, també de nosaltres, aprofitar-les per intentar resoldre un conflicte que corre el risc d'eternitzar-se. Parlar amb el teu botxí és, sempre, dolorós. I és ben possible que provoqui més d'una indigestió o que no ens condueixi, a curt termini, enlloc. Però, francament, aquí i en qualsevol racó del món, no hi ha altra camí que el del diàleg.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Estances amb pudor de resclosit

El 13 de gener de 1898, l'única pàgina del diari *L'Aurore* va ser ocupada integralment per un article (presentat com una carta oberta adreçada al president de la República Francesa, però destinada a remoure la consciència de tots els ciutadans) escrit per Émile Zola amb un titular convertit en símbol imperible del compromís polític i moral: *J'accuse...*! Zola hi afirma que té el deure de parlar per no ser còmplice de la injustícia que fa que un innocent, el capità Alfred Dreyfuss, estigui confinat a l'illa del Diable en ser condemnat per un delictes de traïció (passar informació a l'exèrcit alemany) comès per un altre, el comandant Ferdinand Walsin Esterhazy, absolt en un judici aleshores recent encara que les proves l'inculpessin; l'escriptor acusa militars i pèrits que, amb la complicitat dels magistrats i l'omissió de polítics, han culpats sense proves, han falsejat documents i han perseverat en un error intencionat per condemnar un home víctima de l'odi als jueus, cosa que diu al text com de passada, però clarament.

Amb el títol *J'accuse*, a banda que el

“A ‘J'accuse...!’ Zola hi afirma que té el deure de parlar per no ser còmplice de la injustícia que es fa amb un innocent

film s'hagi comercialitzat a l'Estat espanyol i altres països amb el de la novel·la (*L'oficial i l'espia*) de Robert Harris que adapta, Roman Polanski aborda el cas Dreyfuss, però el protagonista no és el capità ni tampoc Zola, que, per cert, va ser condemnat per difamació i va patir molta hostilitat. Seguint, de fet, la novel·la, el director se centra en el coronel Georges Picquart, un declarat antisemita que, en ser nomenat cap dels serveis secrets de

l'exèrcit francès, va emprendre una investigació que va fer-lo descobrir que Dreyfuss havia sigut víctima d'una maquinació amb el consentiment d'aquells que, com ara ell mateix, van seguir els seus prejudicis antijueus. Per fidelitat a la veritat, ho va denunciar, essent també objecte d'una persecució que va dur-lo a la presó i a ser degradat militarment fins que, amb altres judicis pel mig relacionats amb el cas en què la justícia francesa va continuar protegint els militars aliats amb la dreta més reaccionària, l'any 1906 tant ell com Dreyfuss van ser rehabilitats. Polanski, que mostra les activitats dels serveis secrets com una avançada de l'espionatge massiu, segueix amb minuciositat l'activitat detectivesca de Picquart dins de les estances fosques de l'exèrcit fent sentir una pudor de resclosit. En sortir de veure la pel·lícula, vaig saber que la JEC havia inhabilitat el president Quim Torra i, en contra del TJUE, dictaminat que Oriol Junqueras no pot ser eurodiputat. I és així que, davant d'aquesta perseverança, no acabarem els “*J'accuse*”.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/eglbvh>

A la tres

Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat

Puntada endavant

Si no falla res que no està previst que falli, avui Pedro Sánchez serà investit de nou president del govern espanyol i el PSOE i Podem formaran govern de coalició amb el suport actiu o passiu d'ERC, PNB, EH Bildu, Compromís i altres i l'oposició ferotge de la dreta, la postfranquista, la neofranquista i la nostàlgica del franquisme. Francament, millor per a Espanya i la immensa majoria dels espanyols, perquè l'alternativa fa pudor de naftalina. Més enllà d'això, però, no hi ha motius per pensar que el nou govern permetrà a Catalunya avançar cap allà on la majoria de la seva gent vol anar, que és a decidir democràticament si continua sent monàrquica, autonomista, esclava de l'interès general de Madrid i víctima d'un estat autoritari o si, en canvi, prefereix ser republicana, independent i lliure per governar per als seus ciutadans.

És millor un govern que parli en

“Hi haurà govern i hi haurà diàleg, d'acord, però no hi haurà un acord que resolgui l'essència del conflicte

comptes de pegar, que reconegui Catalunya com a interlocutor, que respecti el president Torra com a representant legítim dels catalans, que parli de desjudicialitzar la relació Estat-Catalunya, que reconegui el conflicte polític existent o que sigui capaç de dubtar d'una Junta Electoral Central quan aquesta, teledirigida o no, s'extralimita clarament amb objectius polítics.

És millor un govern obert al progrés, que un d'immobilista, o pitjor encara, involucionista. Però el moviment es demostra caminant, no parlant. Només cal mirar què diu Pedro Sánchez ara i què deia fa un any o fa sis mesos de Catalunya, del govern català, dels partits independentistes, dels presos polítics o del 155. De fet, és quasi més rellevant el que ara es calla que el que es diu. I el que tothom calla ara és el límit on aquest diàleg que s'enceta fracassarà, que és on posen uns i altres en la seva escala de valors la democràcia, el respecte als drets de Catalunya com a nació i la injustícia de la repressió que està patint des de fa tres anys. S'ho callen a un costat de la mesa perquè necessiten engegar una legislatura; s'ho callen a l'altre costat per sortir del bucle del conflicte i la repressió; i s'ho calla l'oposició franquista perquè els deixaria sense argument. S'ho callen, però acabarà sortint.

EDITORIAL

La repressió no s'atura

La probable investidura de Pedro Sánchez avui al Congrés potser desbloquejarà la política espanyola, però difícilment farà el mateix amb la catalana, que continua empantanegada en una judicialització asfixiant executada metòdicament des de la fiscalia i les diferents instàncies judicials. Amb mig govern, la presidenta del Parlament i els líders de les principals entitats independentistes complint una injusta condemna a la presó, el president Puigdemont batallant per portar el seu exili al Parlament Europeu i el president Torra mirant d'esquivar la inhabilitació, el 2020 ens porta una altra bateria de judicis, començant pel del major Trapero i la cúpula d'Interior per rebel·lió i sedició; el de cinc membres de la mesa del Parlament; el dels integrants de la sindicatura electoral de l'1-O; el de la trentena de càrrecs del govern relacionats amb la celebració del referèndum; el dels 24 membres dels CDR que van protestar encadenant-se davant del TSJC o, des de la setmana passada, el del conseller Buch i l'escorta que va acompanyar Puigdemont a Brussel·les.

Aquesta herència enverinada de l'etapa del PP en el govern espanyol és el primer obstacle a l'hora de plantejar qualsevol acord de convivència entre Catalunya i l'Estat espanyol. I convé subratllar-ho perquè mentre tot just s'esbossen les formes d'un nou diàleg bilateral que es proposa buscar solucions polítiques a aquest conflicte polític, la repressió per via judicial continua enfilada en la seva màxima expressió, debilitant una de les parts i dinamitant el fonament de qualsevol tipus d'entesa. És, efectivament, una situació crítica que exigeix una actitud ferma, coordinada i intel·ligent dels actors polítics catalans, però també la fermesa i la solidaritat de la ciutadania, que no ha deixat de mobilitzar-se contra aquesta repressió i d'oferir el seu suport a tots els que en són víctimes.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Pacte i inversions

El president de la Cambra de Comerç de Barcelona s'ha vist de nou blanc de les crítiques en oposar-se a un pacte de governabilitat a Espanya mentre Madrid no es compromet a corregir el dèficit en infraestructures. L'entitat econòmica va presentar tres setmanes enrere un complet estudi sobre infraestructures que revelava un dèficit en infraestructures a Catalunya que, comparat amb la mitjana espanyola i europea en termes de generació de PIB, és proper als 45.000 milions d'euros acumulats, mesurat en estoc de capital

Un estudi de la Cambra revelava un dèficit de milers de milions en obres viàries

d'inversió. I, lògicament, el posa com una de les condicions per garantir la investidura de Pedro Sánchez com a president, juntament amb l'alliberament dels presos polítics i el reconeixement del dret d'autodeterminació. Res que vagi a la contra de fer valdre els propis vots. I res que hagi

condicionat cap formació a facilitar el pacte de coalició a La Moncloa. És lògic, doncs, que l'entitat econòmica vulgui fer prevaldre uns vots que van tan cars. A la contra i en un altre extrem, Foment del Treball i Fepime consideraven la setmana passada "molt perjudicial" l'acord de govern espanyol, adduint, entre la llista de suposats greuges, que perjudica el creixement econòmic i a les grans empreses, pimes i autònoms, desmotiva la inversió, no genera confiança i frena la generació d'ocupació. I això que a la reforma laboral del 2012 gairebé no li fa ni pessigolles.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT EUROPEU

David Sassoli

Els vots, al Parlament

El Parlament Europeu tenia una anomalia. Els tres eurodiputats catalans sorgits de les últimes eleccions europees, amb més de dos milions de vots, no han pogut encara exercir d'eurodiputats. Puigdemont i Comín en són de ple dret i Junqueras hauria de poder-ho ser, com reclama la cambra.

VICEPRESIDENTA DE LA FEDE.CAT

Núria Iglesias

30 anys de reivindicació

La federació d'entitats socials i de cooperació celebra 30 anys de les acampades pel 0,7% de la despesa estatal. Les mobilitzacions i la conscienciació van impregnar els ciutadans i les institucions i, més enllà de les retallades, la petjada de la lluita per la justícia global continua present.

DIRECTOR DE CINEMA

Sam Mendes

Avantatge cap als Oscar

El director s'ha endut dos Globus d'Or amb la pel·lícula 1917, com a millor director i millor film. Dos guardons que han compartit reconeixement amb Quentin Tarantino i la seva *Érase una vez en... Hollywood*, en uns premis que comencen a ser els de l'avantsala dels Oscar.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Balanç de l'any

Durant l'any que deixem enrere, s'ha implantat la renda garantida, s'ha tancat la Model, hi ha més mestres i mossos i s'ha impulsat la sanitat.

10
anys

La sentència del TC

El president de la Generalitat, José Montilla, demana el suport de 200 entitats per fer front a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut.

20
anys

Premi Josep Pla

Empar Moliner, premi Josep Pla amb la seva primera novel·la. Lorenzo Silva, ja finalista el 1997, obté el Nadal amb una narració policíaca.

Full de ruta

Emili Bella

Negociacionisme

(Conté spoilers.)
L'únic representant de Terol Existeix al Congrés, que aviat es farà dir Terol Resisteix, en la seva estrena, va parlar d'"espoli, explotació i colonialisme interior" per part de l'Estat espanyol cap a la seva província i va dir coses com "el nostre futur el decidirem nosaltres". Per molt menys, si fos català, l'etiquetarien de supremacista, sense saber exactament què vol dir, o li dirien secessionista, paraula que *stricte sensu* mai m'ha semblat cap insult.

Tanta és la crispació nacionalista espanyola que quan el ple de l'Ajuntament de Lleó vota a favor de disposar algun dia d'una autonomia diferenciada de Castella (començant-se a pronunciar en previsió d'una eventual futura reforma federal de la Constitució), la premsa recalitrant creu que els lleonesos es reivindiquen com a nació. A veces veo naciones. Amb permís de tamayazos i possibles astracanades no descartables, avui els diputats del PSOE, de Podem, d'Errejón Existeix, el canari

Avui es despertarà una legislatura en què els socialistes allargassaran tant com podran la negociació amb Catalunya

que no és l'Ana Oramas i altres passavolants diran a Pedro Sánchez "Presidente, todos somos contingentes, pero tú eres necesario" i es despertarà una legislatura, que no és poca cosa, en què els socialistes allargassaran tant com podran, com si de processisme es tractés, la negociació amb Catalunya. Negociacionisme, es podria dir. Estem d'acord que el diàleg és necessari, però també sabem que aquesta taula no acabarà amb l'exercici del dret a l'autodeterminació (aquest era l'*spoiler*). Ens hauria agradat veure rodar el cap –en sentit figurat– de l'últim dels del 155 per les escales del Congrés amb l'*Intermezzo de Cavalleria Rusticana* de banda sonora, però segurament no hauria servit de res. En canvi, la frustració que generarà l'oferta de trossos retallats de l'Estatut, del trasllat del Senat a Barcelona i del bateig de l'aeroport de Sabadell amb el nom de, per exemple, Antoni Farrés, sempre pot acabar d'arrodonir el 48% independentista. Potser al final podrem votar una pregunta en arbre, amb moltes branques i branquillons. Sí-sí-sí-sí-no.

Tribuna

Santiago Vilanova. Periodista i escriptor

El segrest de la cimera

La COP25 ha esdevingut un fracàs. Quan els grans contaminadors del planeta –Xina, Índia, Estats Units, Austràlia i Brasil– juguen a defensar els seus interessos i envien a les cimeres del clima els seus *lobbies* energètics és de preveure que acabaran boicotejant les posicions de consens. Després del resultat de Madrid ja es parla d'evitar que a finals de segle la temperatura no superi el 3,2°C (quan el llinar inicial estava en els 2°C). Tampoc s'ha trobat un acord per al mercat mundial de carboni, un colador pel qual els grans emissors compren fàcilment el seu dret a superar el seu sostre de CO₂; un mercat que s'ha detectat corrupte, de doble comptabilitat i sense un arbitratge fiable. Caminem, doncs, cap al col·lapse.

LA FESTA HA COSTAT un dineral públic del qual s'ha beneficiat en gran mesura l'Íbex 35, que ha intentat *ecoblanquejar-se* durant tot l'esdeveniment. Considero una submissió el fet que els principals diaris espanyols lloguessin les seves capçaleres a la publicitat enganyosa de Naturgy, Endesa, Repsol o Iberdrola, entre d'altres. Les COP han acabat segrestades pels consultors i

representants dels oligopolis energètics afectats pels informes alarmants del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic (IPCC) que reclamen accions contundents. L'estructura de les COP es revela com obsoleta per resoldre la nova governança que exigeix la transició energètica i ecològica. Els G-20 estan vigilant que en les cimeres no s'aprovin mesures ràpides i radicals que puguin afectar les seves economies productives basades en els recursos fòssils. La idea és optar per les renovables a un ritme controlat i no aturar el consum de gas natural i la construcció de noves centrals atòmiques; energies que han quedat excloses per la Comissió Europea de la supressió de les subvencions pel carbó i el petroli. Un escàndol de connivències al qual s'afegeixen els acords gasistes entre Rússia i la Xina; el projecte Excell, d'Electricité de France, de nous reactors nuclears de tercera generació i la sobreproducció de petroli anunciada per l'Aramco saudí. Tot en plena cimera de Madrid.

QUÈ EN PODREM ESPERAR de la COP26, el novembre, a Glasgow? Probablement els escocesos defensaran també el seu petroli i

gas (bàsics per al seu projecte d'independència política). Si en realitat els governs volguessin caminar cap a una urgent i veritable transició energètica haurien de complir tres requisits inevitables. 1) Previsibilitat. Definir objectius i plans concrets acordats de forma constitucional. Les reformes de les constitucions són una manera de demostrar que es creu en el que es diu. 2) Irreversibilitat. Evitar que governs conservadors puguin tornar les decisions que es prenguin sobre la mitigació del canvi climàtic. 3) Progressivitat. Aplicació de l'economia circular de forma que el ritme d'implementació d'aquesta no afecti els llocs de treball que es perdran.

TEMÓ, però, que no es volen donar solucions coherents i que durant el 2020 continuarà el divorci entre governants, *lobbies* energètics i consumidors i que la nova governança solar seguirà en "terra ignota". Mentrestant, els mandarins del planeta seguiran mirant amb condescendència el moviment que ha generat la Greta Thunberg. Alguna sotragada, imprevisible i revolucionària, hauria de succeir per trencar aquest *statu quo* tan ben orquestrat.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Emergència climàtica

■ Quan es parla de l'emergència climàtica, hi ha una línia d'opinió consolidada que sosté que aquest moviment social no suposa un desafiament per al poder establert, que no té potencial transformador. Si bé és cert que els objectius del moviment ecologista actual no tenen cap futur sota el mode de producció actual, és irresponsable fer servir aquest argument per a justificar que les decisions individuals i de consum no són rellevants. No podem esperar un canvi col·lectiu estructural si no ens exigim un canvi a títol individual; si no fem cap esforç per canviar alguns dels nostres hàbits insostenibles. Organitzem-nos i exigim un canvi: la mera existència d'un moviment indica que hi ha una alternativa.

DANA MIRANDA
Tordera (Maresme)

Contenidors empatxats

■ Molts contenidors d'alguns barris i districtes de Barcelona semblen estar patint un seriós i greu empatx. Apropar-s'hi a deixar la brossa és sinònim de contemplar una trista vomitera de deixalla inclassificada esquitxada al seu voltant. Els pobres no donen l'abast. Estan engolint i escopint de tot; un inacabable etcètera compost entre d'altres de roba, calçat, mobiliari o capsos metàl·liques. El problema no és menor i les causes són molt diverses. Podria ser que la mida dels contenidors fora insuficient, que la freqüència de recollida no fos la més adequada o que ens estem mal acostumant a abocar-hi el que sigui per tal de treure'ns-ho del damunt. Per les dues primeres, que l'orga-

nisme competent ho revisi, si us plau, i prengui les mesures adients. Per la darre- ra, una crida urgent a la consciència col·lectiva; existeixen per exemple els contenidors taronges per al tèxtil o la xarxa mediam- biental de punts verds per a tot allò de naturalesa reciclable o contaminant. Quan tant es parla de sostenibilitat planetària i canvi climàtic, tinguem-ho tots ben present, si us plau. Els petits gestos són els més grans i fan realment la diferència.

ANDRÉS REINA
Barcelona

Hauríem de tenir memòria

■ El dilluns dia 30 del mes de desembre passat i a "La frase del dia" d'aquest diari, el Sr. Pablo Casado, president del PP, deia: "Els pensionistes no poden ser ostatsges de les nego-

ciacions amb els independentistes."

Ara, això ja deu estar arreglat, ja que sembla que el PSOE podrà tirar endavant els pressupostos.

El senyor Casado deu tenir molt mala memòria, ja que el president anterior del seu partit no va fer ostatsges els pensionistes; ell, directament, els va arruïnar, ja que per tal que Espanya no fos considerat un país en fallida, va gastar-se els diners de la bossa de les pensions, uns 67.000 milions. Ara, Sr. Casado, tothom tem per la incertesa del futur dels pensionistes.

Abans de parlar, sempre s'hauria de pensar el que es vol dir. I mirar que el que es diu no es pugui girar en contra de qui ho diu.

Sr. Casado, en català per a tenir bé la memòria diem: "Menja cues de pansa."

MIQUEL MONCUNILL
Igualada (Anoia)

La frase del dia

“Animo els Mossos d’Esquadra, la Guàrdia Civil i la Policia Nacional a mantenir la lleialtat institucional”

Fernando Aznar, INSPECTOR GENERAL DE L’EXÈRCIT A CATALUNYA

Tribuna

Jordi Cabré. Periodista i escriptor

The End

“És això el final?”, pregunta Olivia Newton-John a Danny Zuko en una platja australiana. A la qual cosa John Travolta li respon: “No, Sandy, només és el començament.” I tot això just abans dels títols de crèdit, sense que hagi començat el curs a l’institut Rydell i sense que encara parlin a les seves respectives colles sobre un efímer amor d’estiu. Vaig acabar el 2019 veient *Grease* al cinema i parlant de desitjos i no de balanços, per portar una mica la contrària. Per tant, aquest 2020 m’agradaria començar pel final. Pels finals, vull dir. Per les diferents maneres d’entendre els finals, que s’assemblen a les maneres d’entendre un començament. Si és que se’m permet parlar-ne ara, a principis d’any i de dècada. Si és que això és el final, Sandy.

VAIG COMENÇAR A PENSAR sobre el terme “final” quan vaig llegir *La història interminable*, de Michael Ende, que és una novel·la plena de començaments. Una constant invitació a no tancar mai un bon llibre: “Per què tot és tan fosc, Filla de la Lluna?”; “Tots els començaments són foscos, Bastian.” Un llibre permanentment obert, bíblicament obert en un faristol, una eterna invitació a defugir la tristesa dels pantans i a mantenir encesa la imaginació com a eina de creixement (de salvació, de fet). És el més semblant que he vist als llibres d’“escull la teva pròpia aventura”, és a dir, agafar el lector per les solapes i fer-lo adonar que ell també forma part de la creació, que ell també forma part de la història. Com vols que aquesta història no sigui interminable, si perviurà sempre que gosis imaginar? Com pots tancar els ulls al fet evident que ets tu qui escull el final? Si és que n’hi ha d’haver. Si és que això és el final, Bastian.

HI HA ESCRITORS que es posen a escriu-

re sabent perfectament com acabarà la història. Aquests escriptors em mereixen tot el respecte, però em fan por, com me’n fan les persones que preescrueixen els capítols importants de la vida. No m’agradaria escriure una novel·la que ja conec: m’avorriria sobiranament i jussana. En tot cas, jo no sé fer-ho. Suposo que prefereixo equivocar-me, encara que em faci por (com a tothom), però em consola saber que encara m’equivocaria més fent càlculs impossibles o tornant sempre a allò conegut. De vegades, com a lector, fins i tot no és només que no vulgui que s’acabi un bon llibre: és que fins i tot no m’interessa gaire com acabi, perquè ja m’ha dut prou lluny i ja m’ha commogut prou com per tenir sempre aquest llibre ben obert dins meu. Un llibre obert, amb final obert: suposo que això intento ser, i suposo que això és garantia de patiment. Però sé que també de moltes alegries. No vaig saber com acabar el 2019

“Aquest 2020 m’agradaria començar pel final, per les diferents maneres d’entendre els finals, que s’assemblen a les maneres d’entendre un començament

perquè tenia més ganes de començar el 2020, de crear-lo, imaginar-lo, desitjar-lo. En diem “cap” d’any i no “fi”, al capdavall, si és que no hi havia prou diferències amb el castellà. Si és que, quan Jack Lemmon juga a cartes amb Shirley MacLaine al final de *The Apartment*, estan realment acabant l’any o començant per fi una relació teòricament impossible. Si és que això és un final, senyor Baxter.

“**HOW’S IT GOING TO END?**”, diu la xapa de Sylvia (o Lauren) com a missatge al pobre Truman, protagonista inconscient d’un gran *reality show*. El final d’aquesta pel·lícula, rodoníssim, no evita que l’acabem amb un gran interrogant: què s’hi trobarà, Jim Carrey, rere la porta de l’horitzó? Serà millor, el món, fora de la seva “realitat” perfecta d’illa perfecta? Haurà valgut la pena, superar la por a navegar per a créixer i trobar-se amb ell mateix? Hi ha històries que amb un interrogant ja es responen, i d’altres (ho admeto) és millor que s’acabin: les seqüeles de *Star Wars*, per exemple: en general, pura nostàlgia reciclada. Hi ha llibres que no podem tancar ni que vulguem, pel·lícules que ens interpel·len massa, històries interminables amb finals tan oberts que són començaments (per alguna raó *La land* apunta un final alternatiu, oi?). Un cop viscudes o llegides ja mai res no serà igual, aquell guió inicial ja no serveix, hem canviat del tot. Que si és això el final, Sandy? Però si ni tan sols hem començat els títols de crèdit. Tot són gustos, evidentment, però si puc triar la meua pròpia aventura prefereixo no escriure-me-la d’antuvi. “Noi coneix noia” no és allò que passa un estiu a Austràlia, sinó al cap de tot un any a l’institut Rydell. I fins i tot havent-se conegut i havent encaixat les vides Danny, com si fos el primer dia que es van trobar, potser li diria: “Cararam. I jo sense conèixer-te.”

De set en set

Enric Serra

La lliçó del Congrés

Durant la seva intervenció de dissabte al Congrés dels Diputats, Pedro Sánchez va guarnir la incorporació d’ERC al

pacte d’investidura adduint que les relacions entre els governs de Catalunya i d’Espanya havien de recomençar, de retornar al moment en què es van enquistar les diferències. No sabem quins són els comptes de Pedro Sánchez, però aquest punt està situat catorze anys enrere –sense comptar atzagaiades anteriors–, quan el PSOE i el Partit Popular van torpedinar un Estatut que examinava l’autogovern autònom. Ningú pot dir que ignora què ha passat des de llavors i ningú pot negar que la majoria de les garrotades que hem rebut han estat efusivament aplaudides pel PSOE fins a la darrera campanya electoral. Malgrat tot, ara podríem incorporar-nos a l’eufòria optimista dels que esperen que un govern progressista ens tregui de la caverna. També podríem celebrar que Pedro Sánchez vulgui esmenar actituds passades i aplaudir la determinació d’ERC per mantenir obert el diàleg, que seria una bona manera d’avançar si això fos possible. Però el que s’ha vist i sentit en aquest debat d’investidura és una mostra del que s’amaga darrere les cortines de la democràcia que decoren el Congrés dels Diputats. El Partit Popular, Ciutadans i Vox portaran a terme una verinosa ofensiva contra el govern socialista i contra els que li donen suport, i els efectes d’aquesta campanya fagocitaran el mateix PSOE i accentuaran encara més els atacs contra qualsevol singularitat territorial. La sinya de la unitat d’Espanya pot fer tantes voltes com es vulgui, però sempre acaba tornant al punt de partida. Aquesta és la lliçó principal d’aquestes sessions al Congrés i explica molt bé on som i per què hi som.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

2020, la segona part del judici contra l'1-O

La cúpula dels Mossos i la mesa del Parlament, a judici a l'Audiència Nacional i el TSJC

Primer crim masclista del 2020 a Catalunya

Un veí d'Esplugues mata la seva dona i la seva filla de tres anys i commociona tota la localitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eurodiputat Junqueras, segons el PE

PLANTOFADA • L'eurocambra desautoritza la JEC i reconeix la condició de parlamentari europeu al president d'ERC **QUEIXA** • El PP exigeix al socialista Sassoli que es retracti i l'acusa de fer un pagament als republicans per la investidura de Sánchez

Emili Bella
BARCELONA

Nova desautorització europea a les institucions espanyoles. Aquesta vegada, provinent del Parlament Europeu (PE), que ahir va reconèixer com a eurodiputat el president d'ERC, Oriol Junqueras, condemnat a 13 anys de presó per sedició i malversació, després que divendres la Junta Electoral Central (JEC) li negués la condició d'europarlamentari. En una comunicació interna de la direcció general de la Presidència, que recau en el socialista italià David Sassoli, la cambra manté que en el primer ple de l'any, dilluns de la setmana vinent, tant Junqueras com els exiliats Carles Puigdemont i Toni Comín —que ja van recollir una acreditació provisional abans d'acabar l'any i la definitiva, ahir— prendran possessió dels escons.

L'aval del Parlament d'Estrasburg es fonamenta en la sentència de la màxima autoritat judicial comunitària, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), amb seu a Luxemburg, que va resoldre el 19 de desembre que Junqueras i, per extensió, Puigdemont i Comín, tenen immunitat com a eurodiputats des del mo-

Les frases

“Orgullós que tant el Parlament de Catalunya com el Parlament Europeu hagin desautoritzat la JEC”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Europa segueix mantenint l'estat de dret i la democràcia en contra de les injustícies de les clavegueres”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“A un dia de la investidura [...] No és casualitat, es un altre pagament als separatistes”

Dolors Montserrat
PORTAVEU DEL PP A L'EUROCAMBRA

ment en què van ser escollits, sense necessitat de burocràcia espanyola posterior. La cambra, doncs, disposa que els tres dirigents catalans tindran formalment consideració d'eurodiputats durant la sessió plenària que començarà el dia 13. El pronunciament arriba abans que el Parlament Europeu hagi rebut la resolució de la JEC. En concret, la nota de la direcció general de Presidència avança que la cambra “prendrà nota de

l'elecció com a membres del Parlament Europeu d'Antoni Comín i Oliveres, Oriol Junqueras i Vies i Carles Puigdemont i Casamajó amb efecte des del 2 de juliol de 2019”, que és quan es va constituir l'eurocambra i s'hauria d'haver oficialitzat l'elecció dels tres diputats.

Abans de formalitzar aquest últim pas, encara hauran de complir una sèrie de tràmits legals que inclouen una declaració d'incompatibilitat de càrrecs i, en el cas de Puigdemont i Comín, renunciar a l'acta com a diputats al Parlament de Catalunya.

D'altra banda, Junqueras va demanar diumenge a la JEC que no executi la resolució que pretén impedir-li ser eurodiputat. La pilota és a la teulada del magistrat del Tribunal Suprem, Manuel Marchena. El líder republicà recorrerà contra la decisió de la JEC a l'alt tribunal espanyol, que encara continua estudiant la sentència del TJUE sobre la immunitat. No s'espera que es pronuncï avui.

Tot plegat s'imbrica en la segona votació de la investidura del socialista Pedro Sánchez com a president del govern espanyol, que tindrà lloc avui al Congrés, en la qual ERC va aprovar abstenir-se.

Puigdemont i Comín recullen l'acreditació definitiva

El president exiliat, Carles Puigdemont, i el seu conseller de Salut, Toni Comín, van recollir ahir al migdia les acreditacions definitives que els reconeixen com a eurodiputats de ple dret, poques hores després que el Parlament Europeu difongués una comunicació interna que informa

que en el pròxim ple, dilluns, prendrà nota de la seva condició de membres de la cambra, així com de la d'Oriol Junqueras. El 20 de desembre ja van acudir a la seu del Parlament de Brussel·les i en van recollir una de provisional. “Missió complerta”, va escriure l'advocat de Puigdemont

Gonzalo Boye a Twitter. En una entrevista a Catalunya Ràdio, Comín qualificar la decisió de la JEC sobre Junqueras de “barbaritat absoluta”, va afirmar que la sentència de l'1-O hauria de ser “nul·la” i que abans de dictarla s'hauria d'haver demanat el suplicatori a l'eurocambra.

“Res més a dir”, va piular Junqueras, enllaçant una notícia sobre el seu reconeixement per part del Parlament Europeu. Ràpidament, amb més arguments acumulats, l'independentisme va tornar a reclamar l'alliberament immediat del president

d'ERC. “Epifania d'una enllosada politicojudicial. La Rectificació”, va escriure Puigdemont a Twitter. Les majúscules són seves. “Orgullós que tant el Parlament de Catalunya com el Parlament Europeu hagin desautoritzat la JEC. Ens hem plantat. Tal

com jo soc president de Catalunya, el vicepresident Junqueras hauria d'estar avui mateix en llibertat. Ho exigim al govern espanyol i ho denunciarem al de la UE”, va demanar el president, Quim Torra. El número 2 del govern, el republicà Pere

L'APUNT

Un nou
'acoso y derribo'

Carles Sabaté

Després que Felipe González guanyés quatre eleccions generals, la dreta del PP i els seus mitjans de comunicació van començar una operació d'"acoso y derribo", en deien, contra el socialisme, assetjat per la corrupció i el descrèdit. L'atacaven per totes bandes i amb qualsevol excusa perquè no s'eternitzés a La Moncloa. El llavors director de l'ABC, Luis María Anson, admet que es va po-

sar en perill l'estabilitat de l'Estat amb els atacs indiscriminats contra les institucions estatals. Contra Pedro Sánchez i els partits independentistes o de la perifèria estatal que li donen suport, ja ha començat la pressió abans que governi. Més que governar, la dreta defensa els espais estatals de resistència i poder soterrat, com l'ahir desacreditada Junta Electoral Central.

El president del Parlament Europeu, el socialista italià David Sassoli, al desembre a Estrasburg ■ EFE / PATRICK SEEGER

Càrrecs electes de la Catalunya del Nord, contra la JEC

■ Diversos batlles donen suport al president Torra contra l'intent d'inhabilitació i denuncien la pretensió de vetar Junqueras a Europa

Els càrrecs electes nord-catalans, reunits ahir a Perpinyà ■ TWITTER DE JEAN-MARC PUJOL

Aragonès, va remarcar que "Europa segueix mantenint l'estat de dret i la democràcia en contra de les injustícies de les clavegueres".

En canvi, el PP, orfe d'Antonio Tajani, no ho va acabar de pair. La portaveu popular a l'eurocambra, Dolors Montserrat, va enviar una carta ahir mateix a Sassoli en què "espera que sigui atès el prec" de no reconèixer Junqueras com a eurodiputat i li demana que "respecti la justícia i la legalitat espanyola". "A un dia de la investidura, el president socialista del Parlament Europeu emet un comunicat reconeixent Junqueras com a eurodiputat. No és casualitat, és un altre pagament

als separatistes. Li exigim [a Sassoli] que respecti la JEC", va assegurar a Twitter, utilitzant termes més bel·ligerants que els que va emprar en la carta i acusant l'italià de participar en un pacte de sotamà amb ERC.

Les tres dretes reclamen a Sassoli que "respecti" la JEC

En un comunicat, el cap de files de Ciutadans a Estrasburg, Luis Garicano, denuncia que Sassoli s'ha "extralimitat" i ignora la JEC: "El Parlament Europeu ha de respectar l'actuació de la justícia espa-

nyola". "Ens preguntem si Sassoli ha rebut una trucada de Sánchez per actuar d'aquesta forma tan precipitada i sorprenent. A La Moncloa estan molt nerviosos per la votació de demà [avui] i ja s'ha demostrat que estan disposats a pagar el preu que sigui", va sospitar Garicano.

La ultradreta de Vox va enviar, per mitjà de l'eurodiputat Jorge Buxadé, un correu electrònic a tots els membres de la cambra per defensar la JEC i intentar contrarestar la missiva que divendres va adreçar-los la republicana Diana Riba, en què atribuïa a l'organisme administratiu electoral haver "desobeït" la justícia europea i "violat massivament drets". ■

Redacció PERPINYÀ

Diversos càrrecs electes de la Catalunya del Nord es van reunir ahir per mostrar el seu suport al president, Quim Torra, i a l'eurodiputat i líder d'ERC, Oriol Junqueras, davant les resolucions de la Junta Electoral Central (JEC), que pretén inhabilitar el cap de govern i té l'objectiu de vetar l'exvicepresident al Parlament Europeu. La trobada va tenir lloc a Perpinyà i va estar presidida pel mateix alcalde de la capital nord-catalana, Jean-Marc Pujol. També hi va assistir el senador i exalcalde del Soler (Rosselló), François Calvet, i batlles de diversos municipis. Els càrrecs electes van voler tancar la trobada reiterant el seu suport al conjunt dels presos polítics independentistes.

Les frases

“Nombrosos batlles ens mobilitzem després de la decisió de la justícia espanyola de destituir el president Torra”

“Volem reiterar el nostre suport als presos polítics”

Jean-Marc Pujol
ALCALDE DE PERPINYÀ

“Benvolguts batlles, de Perpinyà i de la Catalunya del Nord, us agraeixo de tot cor la vostra solidaritat i afecte. La vostra reivindicació per la justícia i la llibertat ens uneix republicàment i no podem oblidar-la mai als catalans del sud de la ratlla”, va

agrair-los el president Torra en una piulada.

Cada vegada que es registra una injustícia al sud del país contra les institucions catalanes per part de l'Estat espanyol es produeix una reacció de condemna institucional a la Catalunya del Nord. Calvet, per exemple, va ser impulsor l'any passat d'un manifest que van signar 41 senadors de tots els colors polítics amb representació a la cambra alta francesa per denunciar que "els representants polítics legítims de Catalunya són víctimes de la repressió".

La presidenta de la delegació del Consell per la República a la Catalunya del Nord, Júlia Taurinyà, va remarcar en una piulada que tant Pujol com Calvet són militants del partit Els Republicans, aliats del Partit Popular a escala europea. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez s'acosta al rei la vigília de ser investit ben just

EH Bildu preveu un pla 'antitamayazo' per votar sí, si cal ■ La dreta aviva les desercions i els diputats del PSOE i Terol Existeix són assetjats ■ Felip VI lloa el compromís de l'exèrcit amb la Constitució

David Portabella
MADRID

La seva escalada al cim de la investidura va començar amb la nevada de la Junta Electoral Central el dia abans de pronunciar el discurs com a candidat i ahir l'últim campament base abans de coronar la fita va ser encaixar la mà del rei Felip VI quan el cor a tres veus de la dreta l'acusa de tolerar atacs d'EH Bildu i ERC a la corona perquè són els socis d'abstenció. Després de l'acostament al rei forçat per la Pasqua Militar més atípica –pel fet de caure en l'interval de la investidura–, el cim ja és divisat per Pedro Sánchez i avui es juga el tot o res pel marge d'un sol vot. El PSOE no dubta que el marcadore serà de 167 vots a favor contra 165 en contra, però la dreta aviva fins al final l'opció de les desercions i els diputats socialistes –i també el de Terol Existeix, Tomás Guitarte– estan vivint un calvari per l'assetjament en xarxes socials i a través de correus electrònics i de trucades intimidatòries. Els nervis estan tan a flor de pell que ERC i EH Bildu ofereixen fins i tot un pla *antitamayazo* per canviar el vot de l'abstenció al sí *in extremis* si detecten un trànsfuga socialista.

“Com pots ser tan puta per donar suport a la investidura d'un traïdor?”, Aquest exemple –proporcionat per Beatriz Corredor, exministra d'Habitatge– és la mostra del to del que es troben les diputades i els diputats del PSOE als correus i al mòbil quan falten poques hores per votar Sánchez com a president. I si a Zaida Cantera se l'ataca pel passat a l'exèrcit –“Com pots ser tan puta havent estat militar?”–, a Arnau Ramírez (PSC) se l'ataca amb insults homòfobs. En un clima d'assetjament que afecta també Tomás Guitarte (Terol Existeix), la dreta alimenta el somni de les desercions

Sánchez observa el rei Felip VI ahir en l'acte de celebració de la Pasqua Militar ■

Les frases

“Agraeixo a les forces armades i a la Guàrdia Civil el seu compromís amb Espanya i amb la Constitució”

Felip VI
REI D'ESpanyA

“Una Espanya oberta i gran en la seva diversitat. Una Espanya, la nostra Espanya, incloent”

Margarita Robles
MINISTRA DE DEFENSA EN FUNCIONS

“Com que és 'in voce', es veu si algú no vota el que deia, i aquí els que ens abstenim haurem d'evitar el sabotatge”

Jon Iñarritu
DIPUTAT D'EH BILDU

“El dia 7 no fallaré. Per res del món em perdria una investidura que serà molt més que una votació”

Aina Vidal
DIPUTADA D'EN COMÚ PODEM

d'última hora apel·lant obertament a *tamayazo* com el dels socialistes Eduardo Tamayo i María Teresa Sáez el 2003 a l'Assemblea de Madrid, que condemnava Rafael Simancas i elevava Esperanza Aguirre com a presidenta madrilenya. “Es busca un valent al PSOE”, diu la portaveu de Cs, Inés Arriadas, en una invitació descarada al transfuguisme.

Simbolisme d'Aina Vidal

El destí ha volgut que sigui Simancas, el damnificat del *tamayazo* del 2003, qui ara ocupi la secretaria general del grup del PSOE al Congrés. Simancas és qui ha ordenat que tots els 120 diputats havien de dormir ahir a Madrid per evitar

qualsevol problema de desplaçament que resti un vot a última hora del matí d'avui. L'únic vot que diumenge va faltar, però, no és del PSOE, sinó d'En Comú Podem, però avui hi serà i amb un simbolisme especial. És el vot d'Aina Vidal, diputada barcelonina dels comuns, que la nit de Reis va commoure amb l'anunci que la malaltia que justificava la seva absència és un càncer del qual es tracta i que això no impedirà que avui ocupi l'escó a l'hemicicle i voti sí al primer govern de coalició d'esqueres que Madrid veurà des de la Segona República. “El dia 7 no fallaré. Per res del món em perdria una investidura que serà molt més que una votació”, ha comunicat Aina Vidal.

La por del *tamayazo* que va marcar Madrid el té present Gabriel Rufián. “Hi haurà investidura si no hi ha *tamayazo*, I de la dreta ho esperem tot”, va dir el portaveu d'ERC al final del ple de la primera votació. La sort per als patrocinadors del govern de Sánchez és que cada diputat vota després de ser cridat pel nom i ho fa de viva veu, i el procediment impedeix una sorpresa que no sigui detectada. Ras i curt: si un del PSOE no vota a favor, immediatament es dispararan les alarmes. I, en aquest cas, el diputat d'EH Bildu Jon Iñarritu revela que el pla B seria que una de les 18 abstencions –les dels abertzales i les d'ERC– fos convertida sobre la marxa en un vot a favor i anul·lar

l'eventual deserció. “Com que és nominal i *in voce* es veuria, i si algú no vota com ha dit les direccions dels partits que ens abstenim hauríem d'aplicar un pla *antitamayazo* i evitar aquest sabotatge de les ultradretes”, va dir Iñarritu a Catalunya Ràdio. El Congrés inicia el ple avui a les dotze del migdia i la votació no tindrà lloc abans de tres de quarts d'una.

En la Pasqua Militar, el rei Felip VI va reivindicar l'exèrcit i el seu “compromís amb Espanya i la Constitució”. La ministra de Defensa, Margarita Robles, visiblement nerviosa, lloava una “Espanya oberta i gran en la seva diversitat” i “incloent” reflectida en els valors de la Constitució, “que són patrimoni de tots”. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Guanyar credibilitat

L'artilleria de la dreta s'ha posat en marxa. El PP i Vox han anunciat que ocuparan els carrers i les places, portaran el president del govern als tribunals i situaran la crispació com a principal punt de l'ordre del dia al Congrés dels Diputats. Aquest panorama, la coalició de govern del PSOE amb UP només pot contrarestar-lo allunyant-se de l'estricta marc legal i aplicant polítiques que demostrin a la ciutadania que no passa res per abordar temes que fins ara han estat prohibits, com ara el de l'autodeterminació o el del futur de la monarquia.

A partir d'avui, Pedro Sánchez ho té difícil. Tot i que ho té més fàcil que si haguera repetit les eleccions, on tenia totes les de perdre a la seva pròpia casa i entre els seus votants. Sánchez haurà de recordar cada dia que només té 120 diputats; Rodríguez Zapatero en va obtenir 140 i ho va passar malament quan va haver d'afrontar temes complicats, com ara el de la crisi econòmica dels anys 2006, 2007 i 2008. Sánchez s'haurà de desfigurar sent comunista al matí, independentista a la tarda i, quan convingui, anticlerical i sobretot rebaixar constantment l'eufòria constitucionalista dels últims anys alimentada des del PSOE i des del PP; uns temes que donaran arguments a la dreta. Vist el panorama, serà difícil que els dos partits majoritaris puguin acordar conjuntament aquesta legislatura reformes de gran abast, com ara la de la justícia o la de les administracions públiques.

La principal tasca de Sánchez serà guanyar credibilitat. Les hemeroteques són consultables. En l'últim any i mig ha dit frases solemnes com ara que no dormiria tranquil amb Pablo Iglesias al govern o les seves intencions de portar Puigdemont a Espanya perquè l'empresonin. De moment, dos fets que l'aritmètica parlamentària ha fet decaure.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els judicis per l'1-0 durant el 2020

1 La cúpula dels Mossos d'Esquadra

Tribunal: Audiència Nacional

Dates: Del 20 de gener al 19 març

La fiscalia li demana 11 anys de presó per rebel·lió

Josep Lluís Trapero
Major dels Mossos

La fiscalia li demana 11 anys de presó per rebel·lió

Pere Soler
Exdirector de la policia catalana

La fiscalia li demana 11 anys de presó per rebel·lió

Cèsar Puig
Exsecretari general d'Interior

La fiscalia li demana 4 anys de presó per sedició

Teresa Laplana
Intendent dels Mossos

3 Mesa del Parlament

Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC)

Dates: pendent

▲ Acusada de desobediència.
MULTA DE 10 MESOS.
▲ Acusada de desobediència.
MULTA.**Anna Simó**
Exsecretària primera del Parlament (ERC)▲ Acusat de desobediència.
MULTA DE 10 MESOS.
▲ Acusat de desobediència.
MULTA.**Joan Josep Nuet**
Secretari tercer de la mesa del Parlament (CSQP)▲ Acusada de desobediència.
MULTA DE 10 MESOS.
▲ Acusada de desobediència.
MULTA.**Mireia Boya**
Exdiputada de la CUP▲ Acusat de desobediència.
MULTA DE 10 MESOS.
▲ Acusat de desobediència.
MULTA.**Lluís Corominas**
Exvicepresident primer del Parlament (PDeCAT)▲ Acusat de desobediència.
MULTA DE 10 MESOS.
▲ Acusat de desobediència.
MULTA.**Lluís Guinó**
Exvicepresident primer del Parlament (PDeCAT)▲ Acusada de desobediència.
MULTA DE 10 MESOS.
▲ Acusada de desobediència.
MULTA.**Ramona Barrufet**
Secretària quarta de la mesa del Parlament (PDeCAT)

2 Els CDR a les escales del TSJC

Tribunal: Audiència de Barcelona

Dates: 5 i 6 de febrer

Acusats:
13 persones

La fiscalia els demana entre un any i dos anys i mig de presó pels delictes de desobediència, desordres públics i resistència lleu

4 Síndics electorals de l'1-0

Tribunal: Jutjat Penal 11 de Barcelona

Dates: 27,28 i 29 d'abril

Acusats:**Jordi Mates Dalmasas, president**
Marta Alsina, vicepresidenta
Tània Verge, secretària
Marc Marsal i Josep Pagès Massó, vocals

La fiscalia els demana dos anys i nou mesos de presó pels delictes d'usurpació de funcions i desobediència a l'autoritat

5 Procediments a instrucció:

a) Jutjat Instrucció 13 de Barcelona

Investiga uns 30 càrrecs i empresaris per organitzar l'1-0. Processats per malversació de fons, falsedat documental, revelació de secrets i desobediència

b) TSJC per organitzar l'1-0

Josep Maria Jové, exsecretari general d'Economia i diputat d'ERC i **Lluís Salvadó,** secretari d'Hisenda i diputat d'ERC

El setge judicial a l'1-0, segona part

■ Quatre judicis mantenen encotillats el dret d'autodeterminació, la llibertat d'expressió i la inviolabilitat parlamentària el 2020 ■ El Suprem i Justícia han de resoldre ara el futur dels presos polítics

Mayte Piulachs
BARCELONA

Tot i la tímida reconstrucció de ponts de diàleg entre el PSOE i ERC, la maquinària judicial un cop engegada és difícil d'aturar, i aquest 2020 arrenca sense desempallegar-se de la judicialització de la política amb la celebració, per ara, de quatre judicis sobre el referèndum de l'1-0. A més, tenen la dificultat afegida que el Tribunal Suprem, amb la sentència contra els dotze independentistes catalans de l'octubre passat, ja ha marcat els límits de la llibertat d'expressió, el dret d'auto-

determinació i de la inviolabilitat parlamentària. És la segona part del setge judicial a l'1-0.

La primera cita serà el 20 de gener a l'Audiència Nacional, en què es jutjarà l'execúpula de la policia catalana pels delictes de rebel·lió i sedició. El primer dia de la vista, la defensa del major Josep Lluís Trapero, exercida per la penalista Olga Tubau, segurament tornarà a demanar la suspensió i que el judici es traslladi a l'Audiència de Barcelona, que és l'òrgan competent, ja que el Suprem va condemnar els polítics per sedició i no pas per rebel·lió, delictes pel

qual es justificava jutjar la causa fora de Catalunya. L'Audiència Nacional va descartar aquest canvi, ja que no era el moment processal per fer-ho, però el començament del judici sí que ho és.

Abans del judici als excaps dels Mossos d'Esquadra (mireu gràfic adjunt), el tribunal presidit per Manuel Marchena ha d'anunciar sense més demora com executa la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), que fixa la immunitat d'Oriol Junqueras des del 13 de juny passat, i si li permet anar al Parlament Europeu a recollir l'acta,

mentre la institució ja va dir ahir, que l'espera dilluns que ve malgrat que la Junta Electoral Central sosté que està inhabilitat.

Tercer grau, suspensiu
I, també abans del 20 de gener, el Departament de Justícia ha d'anunciar si valida el règim de segon grau als nou presos polítics, com van aprovar les juntes de tractament dels tres penals, o si els classifica en semilibertat, com reclamen membres de JxCat. Els riscos del tercer grau és que, si la fiscalia presenta recurs, com ja ha dit que farà, el Suprem és qui té l'última paraula, i al-

hora la classificació se suspèn abans de la resposta de l'alt tribunal, un fet que no passa en altres tribunals. Així, podria ser una semilibertat fugaç. S'espera la resposta de Justícia abans del 14 de gener perquè els Jordis compliran una quarta part de la condemna de 9 anys, un fet que significa que per llei ja poden tenir permisos (36 dies a l'any), però els cal la classificació ferma.

La segona cita judicial són els pròxims 5 i 6 de febrer a l'Audiència de Barcelona, que jutjarà 13 ciutadans i membres dels CDR que van seure i encadenar-se a les escales exte-

riors del TSJC, el 23 de febrer del 2018 per denunciar la repressió judicial contra el moviment independentista. La fiscalia els demana entre un i dos anys i mig de presó pels delictes de desordres públics, desobediència i resistència greu. El tercer judici sobre el referèndum, tot i que encara no té data, però serà aquest any, és el judici contra els membres de la mesa del Parlament, acusats de desobediència per l'1-0. El fet que Joan Josep Nuet hagi tornat a ser escollit diputat al Congrés ha provocat un nou ajornament de la vista i la consulta de si ell ha de ser jutjat al Suprem en tenir un aforament superior.

El judici contra els síndics electorals de l'1-0, a l'abril, serà el quart del 2020, mentre que està previst que aquest any s'acabi la investigació per l'organització de l'1-0 als 30 càrrecs i empresaris processats. També haurien d'acabar les investigacions pels excessos policials per aturar les votacions. I la resposta policial i judicial a les protestes contra la sentència del Suprem provocaran una nova tongada de judicis. Així, el 2021 en tindrem la tercera part. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Al·legacions d' indefensió al Tribunal de Comptes

■ Els 31 exconsellers i excàrrecs requerits per la despesa de l'1-O indiquen que no s'ha individualitzat la responsabilitat

M. Piulachs
BARCELONA

Indefensió. És l'al·legació compartida per la majoria dels 31 exconsellers i exalts càrrecs del govern de Carles Puigdemont que han presentat al Tribunal de Comptes, que els ha requerit pels diners suposadament malversats en l'organització de l'1-O, encàrrec que li va fer el Suprem en la sentència de l'octubre passat. Com que la reclamació de la responsabilitat comptable és més àmplia, el tribunal ha inclòs en la llista els exconsellers

La data

28.01.20

Citació de 31 exconsellers i càrrecs del govern demandats per la despesa de l'1-O. Hi aniran els seus advocats.

Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila, que el Suprem va absoldre de la malversació en no tenir cap despesa del seu departament. El novembre passat, l'instructor va fixar per al 28 de gener la vista

per realitzar "la pràctica de la liquidació provisional", en què ha de detallar la quantitat de les despeses malgastades, i donava deu dies als demandats per presentar al·legacions.

Els locals, descartats

Els exconsellers que són a la presó van al·legar indefensió, ja que el termini ha estat insuficient, i la resta també han al·legat indefensió perquè en la demanda el Tribunal de Comptes "no ha individualitzat la responsabilitat comptable de cada un".

En l'escrit, el Tribunal

Recompte de vots del referèndum de l'1-O en un poliesportiu de Girona ■ LLUÍS SERRAT

de Comptes exposa conceptes, no xifres, i una de les partides excloses és la de la suposada despesa en l'obertura dels 2.259 locals públics per a la votació de l'1-O. La fiscalia, en l'escrit inicial, en què reclama al govern 8 milions, havia inclòs una partida de 900.906 euros pels locals, estimació d'una societat mercantil estatal força qüestionada, que segons la sentència del Suprem s'haurà de descomptar, ja

que sosté que "no s'ha determinat l'efectiu perjudici del seu us". El gruix de les partides a debat són del Diplocat, despesa en acció exterior que les defenses no qüestionen i troben ben legals, i l'encàrrec de cartes censals a Unipost, calculat en 979.661 euros, tot i que l'administradora concursal no ho reclama.

Els advocats Àngel Fernández i Pablo Urrutia, del bufet Vallbé, porten la defensa dels dotze exconse-

llers i càrrecs d'ERC al Tribunal de Comptes. L'advocat Rafael Entrena s'encarrega de la defensa dels exconsellers Meritxell Borràs, Neus Munté i Santi Vila, a més de l'exdelegat del govern a la UE Amadeu Altafaj i l'exsecretari general del Diplocat Albert Royo. L'advocada Montse Rosell durà càrrecs de JxCat, i Gonzalo Boye s'ocuparà de la defensa de l'expresident Puigdemont i els exiliats. Hi ha més lletrats. ■

REBAIXES

MEGACTIVITAT CÒSMICA
AMB MAGNÍFIQUES CONSEQÜÈNCIES
PER A LA TEVA BUTXACA

PÀRQUING
GRATUÏT
ESPAIGIRONES.COM

OBERT
12
GENER

> MÉS DE 130 BOTIGUES I RESTAURANTS > L'ESPAI INFINIT

espai
GIRONÈS